

NASZ

BEZPIECZNY

ŚWIAT

Marek Czarnecki

Autor stworzył Manifest Artystyczny, w którym definiuje stan naszej cywilizacji oraz przedstawia za pomocą obrazu fotograficznego alegorię współczesnego świata Człowieka Zachodu, który uwikłany w konfrontację z innymi kulturami i cywilizacjami narzuca na siebie i ludzi żyjących w tej kulturze i cywilizacji coraz mocniejsze ograniczenia swobód i wolności, w celu zachowania tejże wolności i tychże swobód.

Jest to swoistego rodzaju paradoks, polegający na znacznym ograniczeniu tego do zachowania czego dążymy. Ukazuje poprzez aspekty cywilizacyjne i kulturowe powstanie sytuacji, w której na skutek wydarzeń zewnętrznych zostaliśmy poddani kontroli i obserwacji za pomocą takich samych środków jakie zostały przez autora użyte do wykonania projektu alegorii świata w którym żyjemy.

Autor kieruje swoją alegoryczną wypowiedź do tych wszystkich, którzy zbyt mocno postanowili wykorzystywać dobrowolnie przyjęte ograniczenia do drastycznego zawężenia naszych swobód i wolności życia.

Za pomocą tak przedstawionego obrazu świata autor zmusza nas do refleksji nad kosztami, jakie w sferze wolności i jakości życia ponosimy, dążąc do zachowania tychże swobód i wolności.

Stawia również pytanie czy przyjęte w ramach umowy społecznej tak silne ograniczenia i poddanie się nadzorowi są adekwatne do zaistniałych zagrożeń i czy gwarantują nam rzeczywiste bezpieczeństwo w naszym życiu?

MANIFEST ARTYSTYCZNY

Żyjemy w Świecie określanym mianem „Globalnej Wioski”, w którym rozwój nauki i techniki dostarcza nam narzędzi do niczym nieograniczonego rozwoju osobistego, realizowanego poprzez kulturę i sztukę uprawianą zarówno przez Artystów jak i Amatorów. Poznajemy i penetrujemy Świat nas otaczający zarówno ten cywilizowany, wytworzony za pomocą rąk i umysłu człowieka, jak i naturalny – przyrodniczy, którym w dużej części zawiładnęliśmy i z którego czerpiemy surowce, materiały i energię wykorzystywaną do rozwoju naszego cywilizowanego Świata.

Po drodze okazuje się, że ten nasz cywilizowany Świat, w którym dowolne pomysły jutra są wdrażane i realizowane dziś, jest jednak bardzo czuły i wrażliwy na zachowania wymykające się spod kontroli istniejących systemów społecznych.

Elementy zachowań wykorzystujących luki w obowiązujących strukturach lub będące buntem i protestem przeciwko wszechogarniającej nas kontroli i nadzorowi, sprawowanych jakoby dla naszego dobra, wywołują działania poddające nas jeszcze większej kontroli i infiltracji.

Narasta spirala wzajemnych działań i zachowań będących konfliktami, a my, w celu szeroko pojętego bezpieczeństwa, poddawani jesteśmy coraz większej infiltracji.

W wielu miejscach są stosowane wobec nas systemy kontroli, w tym osobistej polegającej na fotografowaniu, filmowaniu, rewidowaniu, podsłuchiowaniu i gromadzeniu tych wszystkich danych w nieznanych miejscach, w celu zapewnienia nam jeszcze większego bezpieczeństwa w naszym życiu codziennym, jak i w podróżowaniu, które stało się zwyczajnym elementem naszego życia.

Zmiany nasilają się z roku na rok. Powodem ich narastania jest przenikanie do naszego Świata osób z innych obszarów kulturowych i politycznych, ujawnianie się skrajnych ruchów wyrosłych na gruncie społeczeństw Europy Zachodniej, aktów wandalizmu i terroryzmu dokonywanych przez organizacje terrorystyczne pochodzące z różnych obszarów świata, czy regionów kulturowo odmiennych z zamiarami wywołania gwałtownej destrukcji Nas samych jak i elementów naszej rzeczywistości.

Organizacje te często mają swoje korzenie na Bliskim Wschodzie, w krajach Afryki Północnej, Azji oraz w niektórych krajach Europy, wśród grup społecznych wrogo nastawionych do systemu i porządku ustanowionego po II wojnie światowej. Przykładem są zamachy dokonywane w Niemczech i we Włoszech, przez skrajnie lewacką organizację „Czerwonych Brygad” oraz zamach na sportowców izraelskich wykonany przez palestyńską organizację „Czarny wrzesień” w czasie igrzysk olimpijskich w Monachium w roku 1972.

Kolejnym przykładem są zamachy z 11 września 2001 roku na wieże World Trade Center w Nowym Jorku oraz następne na metro w Londynie czy pociągi w Hiszpanii. Zamachy terrorystyczne, które miały swój początek jeszcze w latach sześćdziesiątych i siedemdziesiątych XX wieku pokazały społeczeństwom cywilizacji atlantyckiej Ameryki i Europy, że można je zaatakować zbrojnie od środka, dokonując zamachów bombowych, uprowadzeń samolotów czy zabójstwa sportowców w czasie trwania Igrzysk Olimpijskich, na czas których od czasów starożytnych, zaprzestawano wojen i konfliktów.

Zamachy te udowodniły, że można swobodnie przeniknąć do Europy i Ameryki, że można przyłączyć się pozornie do ich społeczeństw, aby w dogodnym momencie je zaatakować od środka, bez ostrzeżenia dokonując zamachów, siejąc śmierć, zniszczenie oraz wywołując falę strachu w społeczeństwach. Wszystkie te organizacje terrorystyczne, ich członkowie i zwolennicy, nastawieni byli i są do tej pory na zniszczenie naszej cywilizacji, związanych z nią swobód działania, podróżowania, pracy, osiedlania się oraz swobody wyboru wyznania i światopoglądu.

Sytuacja, w której zostaliśmy jako Europa i Ameryka zaatakowani i zmuszeni do obrony ukazała, że nie byliśmy do takiego zagrożenia i ataku przygotowani. Po pierwszym zaskoczeniu i nasileniu działań odwetowych zastał nam przedstawiony sposób na uniknięcie zamachów w przyszłości lub ograniczenie skutków ich działania. Był to kompromis polegający na tym, że zgadzamy się jako społeczeństwa, dobrowolnie poddać kontroli nasze życie zarówno zawodowe jak i prywatne.

Kontrola będzie dokonywana poprzez instytucje Państwa i jego tajne służby, a w zamian za to My, jako obywatele otrzymamy zapewnienie, że niebezpieczeństwo ataków na nas i strat z tego tytułu, zostanie ograniczone lub zlikwidowane. W ten sposób został zawarty pakt i wypracowany kompromis, polegający na oddaniu naszej prywatności do dyspozycji odpowiednich służb i urzędów, w zamian za udzieloną nam obietnicę gwarancji naszego bezpieczeństwa. Oczywiście porozumienie to było zawarte na określony czas czyli do momentu, w którym zamachowcy i terroryści zostaną pokonani lub zlikwidowani. Mówiąc o określonym czasie nikt nie precyzował czy stan taki będzie trwał kilka miesięcy, lat czy może nie da się przewidzieć daty jego zakończenia.

Propozycja uniknięcia zamachów w zamian za zrezygnowanie z prywatności wydawała się w tamtym czasie kusząca, ale po kilku czy nawet kilkunastu latach od jej ograniczenia, nie jesteśmy już do niej tak bezkrytycznie przekonani. Wszzechogarniająca kontrola i monitoring naszego życia i działań, stają się coraz bardziej dokuczliwe i nie mamy już pewności, że wszystkie dane zbierane o nas w celu zapobiegania kolejnym atakom i zamachom, służą tylko temu celowi, czy nie są one również elementem gry a nawet walki z własnymi społeczeństwami, w których to w każdej chwili zarejestrowany fragment naszego życia lub naszych działań może zostać zinterpretowany na naszą niekorzyść lub wykorzystany przeciwko nam.

Przykładem są kontrole lotniskowe i odarcie nas z intymności, monitoringi przestrzeni prywatnych i publicznych, rejestrowanie rozmów telefonicznych odbywanych z firmami i instytucjami, kontrola e-maili i aktywności internetowej.

Informacje, które do nas dochodzą z różnych źródeł mówią nam, że pozyskane o nas, naszym życiu i pracy informacje, często bez naszej wiedzy i zgody, są gromadzone i przechowywane w nieznanych miejscach, oraz wykorzystywane przez niewiadome instytucje i organizacje, nie tylko w celu zapewnienia nam bezpieczeństwa ale również w celu dokładnej analizy naszego życia, finansów, poglądów czy stanu zdrowia.

Taka sytuacja wywołuje sprzeciw, bunt oraz chęć postawienia pytań:

- Jakie są granice ograniczania naszych praw i swobód, a także wolności osobistej w celu zabezpieczenia nam wolności życia w naszym systemie kulturowym i społecznym?
- Czy nie jest tak, że chcąc zachować nasz wolny Świat świadomie popadamy w niewole mającą na celu zachowanie naszej wolności?
- Czy ograniczając naszą swobodę działania i myślenia i poddając się wszelkiej kontroli i nadzorowi nie popadamy w pułkę tego, że szczytem wolności jednostki będzie jej zupełne zniewolenie, polegające na poddaniu jej wszelkiej formie kontroli i ograniczenia swobód w tym i fizycznych.

Jako Autor projektu nie zamierzam udzielać szczegółowej odpowiedzi na pytanie czy jest to słuszne i czy ma to sens z punktu widzenia struktur społecznych i cywilizacyjnych.

Jako Artysta mam natomiast prawo wypowiadać się językiem sztuki wykorzystując słowo i obraz do dialogu prowadzonego ze społeczeństwem, ukazując mu za pomocą wykonanych prac pewien poziom abstrakcji i absurdu braku wolności, do którego jesteśmy zmuszani w celu zachowania tejże wolności i swobód, z istnienia których jesteśmy tak dumni od wielu lat, a szczególnie od II połowy XX wieku.

Marek Czarnecki

Fot. Yuliy Nazarov

Marek Czarnecki – artysta fotografik, doktor sztuki filmowej w dziedzinie fotografii (doktorat na Wydziale Operatorskim i Realizacji Telewizyjnej w Państwowej Wyższej Szkole Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej im. Leona Schillera w Łodzi). Należy do międzynarodowych organizacji i towarzystw skupiających twórców z całego świata: The Master Photographer Association (UK), International Association of Panoramic Photographers (USA), British Institute of Professional Photography (UK), Federacji Europejskich Fotografów (Belgia). Członek rzeczywisty Związku Polskich Artystów Fotografików. Artysta posiada tytuł Artist Digigraphie.

Twórczość fotograficzna artysty obejmuje wiele kierunków w fotografii: fotografię abstrakcyjną, architektury, dokumentacyjną, krajobrazową, kreatywną, martwej natury, portretową, przemysłową, reklamową oraz lotniczą z wykorzystaniem drona.

Od lat zajmuje się fotografią przemysłową, fotografując różnorodne formy architektury przemysłowej w Polsce, Niemczech, Rumunii i Rosji.

Pasją artysty są panoramy fotograficzne, które tworzy analogowo i cyfrowo, stosując je zarówno w reklamie jak i własnych działaniach artystycznych. W swoich pracach posługuje się różnorodnymi technikami: HDR-em, multiplikacją głębi ostrości, stereoskopia, jak również fotografią w podczerwieni.

Autor wielu projektów artystycznych i wystaw indywidualnych. Fotografie artysty nagradzane są na międzynarodowych konkursach fotograficznych. Artysta jest ośmiokrotnym laureatem brytyjskiej statuetki OSKARA. Zdobywca ponad stu medali i nagród na międzynarodowych konkursach fotograficznych. Zdjęcia z projektów zdobyły i ciągle zdobywają uznanie na międzynarodowych konkursach w Polsce, Europie, Australii i Stanach Zjednoczonych.

Miejsce szczególne w jego twórczości zajmuje fotografia panoramiczna - panoramy cylindryczne, gigapanoramy, panoramy sferyczne jak również panoramy z powietrza (z drona). Artysta znajduje się w czołówce najlepszych profesjonalnych fotografów panoramicznych na świecie.

Artysta czynnie działa w strukturach Związku Polskich Artystów Fotografików (ZPAF), Wiceprezes Zarządu Głównego ZPAF (2012–2017), Prezes Zarządu Okręgu Kujawsko-Pomorskiego ZPAF (2013–2019).

W swoim archiwum artysta posiada ponad 10 000 panoram z różnych stron Polski, Europy, Afryki i Bliskiego Wschodu. Autor wielu albumów fotograficznych, współpracuje z domami wydawniczymi w Polsce, Niemczech, Wielkiej Brytanii i Dubaju. Prowadzi seminaria z zakresu fotografii w Polsce i poza jej granicami. Prace artysty znajdują się w wielu zbiorach prywatnych na świecie.

www.marekczarnecki.eu

„Nasz bezpieczny świat” to autorska wypowiedź językiem sztuki, wykorzystująca słowo i obraz do dialogu prowadzonego ze społeczeństwem, na temat współczesności, zapewniającej wysoki poziom życia kosztem coraz większej liczby ograniczeń, które przyjmujemy na siebie jako warunek zapewnienia i utrzymania bezpieczeństwa osiągniętego w naszej cywilizacji na przestrzeni ostatnich dziesięciu lat.

Poprzez wymowę zdjęć autor porusza odbiorcę, zmuszając go do refleksji i zastanowienia nad sensem i istotą naszych czasów oraz możliwych dalszych wariantów rozwoju naszej kultury i cywilizacji.

W ramach projektu zostało zorganizowanych 21 sesji fotograficznych. Podczas sesji fotograficznych wykonano łącznie ponad 17 tysięcy zdjęć, w tym około 2 tysiące zdjęć panoramicznych. Na planie zdjęciowym wzięło udział ponad 250 statystów. Projekt miał charakter międzypokoleniowy, obejmował osoby o różnych zawodach, studentów, uczniów oraz słuchaczy Uniwersytetu Trzeciego Wieku w Toruniu.

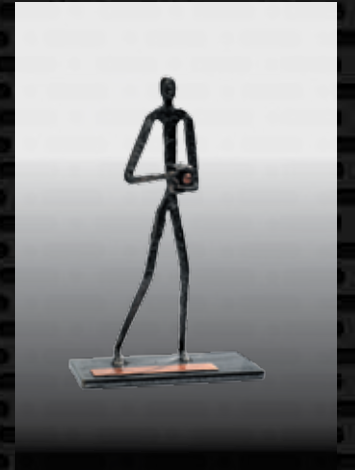
Pomocą przy projekcie służyła Toruńska Agenda Kulturalna oraz Uniwersytet Trzeciego Wieku w Toruniu. Z planu zdjęciowego został stworzony reportaż zdjęciowy i film. Jest również stworzona strona internetowa poświęcona temu projektowi.

Wystawa po raz pierwszy została zaprezentowana w 2013 roku w Ratuszu Staromiejskim Muzeum Okręgowego w Toruniu, na której zaprezentowano 120 fotografii.

Zdjęcia z projektu „Nasz bezpieczny świat” zdobywają liczne nagrody na międzynarodowych konkursach fotograficznych na całym świecie.

Do najważniejszych nagród należą: trzy brytyjskie statuetki OSKARA przyznane przez MPA w Wielkiej Brytanii, srebrny medal przyznany przez Federację Europejskich Fotografów w Belgii, srebrny i brązowy medal w międzynarodowym konkursie „The Epson International Pphotographic Pano Awards” w Australii, srebrny medal w „International LOUPE” w Australii, Finalista konkursu Hasselblad Masters w Szwecji.

Projekt „Nasz bezpieczny świat” znalazł się również na liście najlepszych światowych projektów 2012 roku tworzonej przez „The London International Creative Competition” w Wielkiej Brytanii.

NASZ
BEZPIECZNY
ŚWIAT

Autor:
Marek Czarnecki
www.marekczarnecki.eu

Film z planu zdjęciowego:
Bogdan Malanowski
Marcin Klawinski

Montaż i opracowanie filmu:
ShowMedia

Fotoreportaż z planu zdjęciowego:
Jadwiga Elżbieta Czarnecka
www.czarnecka.com.pl

Projekt katalogu:
Jadwiga Elżbieta Czarnecka

www.naszbezpiecznyswiat.com
www.oursafeworld.eu

GALERIA **imagination**

7.09.2019 - 28.09.2019

 ŁÓDZKI DOM KULTURY
INSTYTUCJA KULTURY SAMORZĄDU WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO